

Діло

Виходить що-дня рано крім понеділка.

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок 10. П. пов.

Ковто почт. надл. 26-726.

Адреса тел. „Діло—Львів“.

Число телефону 565.

Рукописів редакція не повертає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:	
місячно	3-60 К.
чвертьрічно	10—
піврічно	20—
цілорічно	40—
у Львові (без доставки):	
місячно	3— К.
чвертьрічно	9—
піврічно	18—
цілорічно	36—
в Німеччині:	
піврічно	20— М.
цілорічно	40—

За зміну адреси платять ся 50 с.

Ціна оголошень:

Строчка першого, заголовкового або ні якого 60 с. в одній лінійці 1 К. в одній лінійці 1-50, в редакційній часті перед або по виході 2 К. Неврозрадні 2 К. Служба таємної друку підлягає. Оголошення за зручності і надані подіями. Постійні оголошення за особливим укладом.

Один примірник коштує у Львові 12 с. на провінції 14 с.

Видас: Видавничий Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Паничос.

Ультимат Української Центральної Ради до Петрограду. Із загрозою воєнних кроків.

(Ткб.) Амстердам, 26. грудня.

Райтер доносить з Петрограду: Українська Центральна Рада вислала до російських народних комісарів ультимат, в якому домагається безпосереднього звільнення членів петроградського українського революційного штабу. В разі несповнення домагання наступить формальне розпочаття ворожих кроків.

Львів, 27. грудня 1917.

Конфлікт між українським правительством і більшовицьким правительством не тільки не улагоджується, як доносили різні вістки австрійських і німецьких газет, а навпаки — він що раз більше заострюється. Ще не вирівналися спірні точки більшовицького ультимату до України в перед тижня, а вже появилася нова і острівний ультимат від українського правительтва до теперішніх петроградських вождів. Привід до цього кроку українського правительтва, від якого може датуватися нова епоха в історії України і сумежних областей, дав безправний акт насильства більшовицької червоної гвардії над петроградським українським революційним штабом. Штаб сей мав у Петрограді подвійну задачу: він сповняв функції військового штабу тих українських військових частин, які стояли в Петрограді, і він був рівночасно представництвом київської початкової управи української армії при революційній правительстві в Петрограді. Виконуючи сю свою другу задачу, стояв петроградський укр. рев. штаб під охороною міжнародної неухитності чужоземних представників; у свій свій ролі начальник його д-р Майстренко із своїм ад'ютантом прийняв був від більшовицького правительтва відомий ультимат до українського правительтва, а потім іменем українського правительтва передав більшовицькому правительству відповідь на ультимат. Знов же в своїй військовій організації ролі петроградський укр. рев. штаб займав ся від довшого часу організуванням переїздки українських військ петроградського гарнізону на Україну — відповідно до розпорядку ген. секретаря Петлюри.

Більшовицькі провідники косим оком гляділи вже від довшого часу на діяльність українського військового представництва в Петрограді. Коли-ж дійшло до конфлікту, і коли до того велика більшість українських військ, на яких опирав ся петроградський український штаб, уже відійшла з Петрограду — більшовицькі ватажки рішили ся по своєму зробити кінець урядованню немілої української делегації: в п'ятницю о 3. год. над раном (зовсім як за царських часів) напали „червоної гвардії“, котрі сповняли при правительстві більшовиків ролі царських опричників, на льокалі українського штабу, перетягли помешкання і присутних членів штабу ув'язнити. Зовсім, як за старих недавніх, добрих часів!

Відповідно на сей акт безправства є поданий вище ультимат українського правительтва. Мобілізацію всіх своїх військових сил українське правительтво, як доносить „Times“, уже зарядило. Мобілізацією обняті також козацькі війська. Начальним вождом має бути, коли вирити „Times“ ові, командант українського фронту (західного і румунського) генерал Щербачев.

АМСТЕРДАМ (Ткб). „Times“ доносить з Петрограду, що правительтво більшовиків змінило політику й вислало до Києва ген. Антонова для переговорів з Радою в справі улагодження конфлікту. Антонов має завершити угоду Ради на безпеку передчасного відкликання українських військ з фронтів північного й західного.

„Се буде мир.. тільки з Великобриторсією!“

Голас органу В. Винниченка про мирові переговори.

(Ф. К.) Відень, 25. грудня 1917.

З нагоди змагань більшовиків до заключення миру за всяку ціну орган В. Винниченка київська „Робітничая Газета“ пише у передовиці: „Се буде мир тільки з Росією, вірніше — тільки з Великобриторсією. Бо заключати мир без участі українського народу, як се робить більшовицьке правительтво Великобриторсії, подаючи се за мир всієї Російської Республіки, ми допустити не можемо. Очевидно, тоді Україна в справі миру могла би шукати свого способу заключити сей мир..“

А даліше:

„Треба поспішити нам помістити шкідливим сторонам перемирня більшовиків, взявши справу перемирня, хочби що-до України, в свої руки“.

Комісар Української Республіки для Холмщини.

„Кієвская Мысль“ повідомляє:

Генеральний Секретаріат внутрішніх справ в порозумінні з Холмським Виконавчим Комітетом іменував на уряд комісара Холмщини директора відділу втікачів К. Лоського.

Заява ґр. Черніна в мирових переговорах.

(Ткб) Бересте Литовське, 25. грудня 1917.

На засіданні 22. с. м. заявила російська делегація, що виходить з ясно висказаної волі народу Росії і позискання як найскоршого заключення загального справедливого миру, для всіх сторін в рівній спосіб можливого до прийняття. Покликуючи ся на увагу всеросійського конгресу після робітників і жовнів та всеросійського конгресу хлопів, російська делегація визначила, що вважає влючиним даліше ведене війни тільки в цілі досягнення анексії і що тому торжественно об'являє свою постанову підписати не-

гайно умови миру, який закінчить ту війну на основі наведених умов, для всіх без винятку народів в рівній мірі, аби взяти за підставу мирових переговорів наступуючих 6 точок:

- 1) Не вільно примусово заняти області, заняті підчас війни. Війська, які обсаджують ті області, будуть в як найкоротшій часі відцфані.
- 2) Привертатися ся в цілій основі політичну самостійність народів, які в тій війні втратили свою самостійність.
- 3) Національним групам, які перед війною

не були політично самостійні, запоручать ся спромогу порішення при помочи референдуму справи приналежності до сеї або другої держави, або своєї державної самостійності. Се референдум мусить бути улажене в той спосіб, щоби була забезпечена цілковита незалежність голосування цілого населення даної області, включно з виселенцями і втікачами.

4) Що до областей з мішаною національністю, то право меншости буде бережене окремим законом, який дає незалежність національної культури а коли се-дасть ся перевести в практику, також автономічну управу.

5) Ніодин край ведучий війну не є обов'язаний заплатити другому т. зв. воєнні кошти. Стягнені вже контрибуції належить звернути. Що до вирівняння втрат призначених осіб наслідком війни, будуть вони вложені з окремого фонду, до якого ведучі війну причинять ся після пропорції.

6) Колоніальні справи будуть порішені з угляденням основ виложених під 1—4.

В доповненню тих точок російська делегація предложила сторонам, які заключать договір, щоби признали недопустимим всяке тайне побороване свободи слабих народів з сторони сильних пр. дорогою господарського бойкоту, господарського панування одного краю над другим на основі накинених торговельних трактатів, через окремі цвові договори, які обмежують свободу торговлі третих країв, через морську блокаду, яка не має на оці безпосередних цілей і т. д.

На повнім засіданні, відбутім під проводом повновласного представника Австро-Угорщини ґр. Черніна, сей послідний в імені делегації почірного порозуміння здежив слідуючу заяву в відповіді на повисші висновки російської делегації:

Делегації союзних держав виходять з ясно висказаної волі своїх правительств і своїх народів, щоби як найскорше досягнути заключене загального і справедливого миру. Згідно зі становищем своїх правительств, союзні делегації думають, що провідні думки російської делегації можуть творити надаючи ся до обговорення підставу такого миру. Делегації почірного порозуміння годять ся на негайний, загальний мир без примусових здобутків територіальних і без воєнних відшкодовань.

Коли російська делегація осуджує даліше ведене війни тільки в цілі добицнй, то делегації союзників прилучують ся до сего погляду. Державні мужі союзників нераз зазначували в програмі заяв, що союзники для заборчач цілий не продовжать війни ні на один день. На тім становищу правительств союзників все невідміано стояли. Вони об'являють торжественно свою постанову підписати негайно мир, який закінчить ту війну на основі вище наведених, без винятку для всіх воюючих держав в рівній спосіб справедливих умов.

Однак належить виразно звернути увагу на те, що всі держави, які беруть участь в війні, в протигу відповідного часу без винятку і без об'являв мусять зобов'язати ся до як найдокладнішого заховання умов, які вжуть в рівній мірі всі народи, коли мають повстати преміси російських виводів. Бо не годило ся би, щоби держави почірного порозуміння, переговорюючи з Росією, односторонно зв'язали ся тими умовами, не нарушуючи заперуки, що союзники Росії признають ті услія чесно і безумовно також супроти почірного порозуміння і їх переведуть.

Після сього вступу треба на 6 точок, предлоджених російською делегацією як основа переговорів, запримітити от-е:

- 1) Примусове присвоєне собі областей, обсаджених підчас війни, не є намірене союзниками державами. Про війська, які стоять в областях, тепер обсаджених, будуть видані постанови в мировім договорі, о скільки перед тим не наступити згода, про відкликання тих військ в деяких точках.
- До 2) Не є наміром союзників, щоби який

Пам'ятайте!

462 В 28-3

що кожний свідомий Українець
обезпечує ся на життє в сполучі
з VII. воєнною позичкою в

Карпаті

Львів,
Руська 18.
I. пов.

небудь з народів, котрі в сій війні втратили політичну самостійність, був позбавлений самостійності.

До 3) Справа державної приналежності національних груп, які не мають державної самостійності, не може після становлення держав почвірного союзу бути управлінена міжнародним договором. Кожда з держав має її розв'язати із своїми народами самостійно на конституційній дорозі.

До 4) Так само після заяв державних мужів почвірного союзу охорона прав меншости є судною частю складовою конституційного права народів рішати про себе. Також правительства союзних держав переводять в діло ту засаду всюди, о скільки вона дасть ся примітити в практиці.

До 5) Союзні держави кількакратно підчеркали можливість, що можливі посподу зрети ся не тільки вирівняння коштів війни, але також винагороди воєнних шкід. Після того кожда з воюючих держав мала би вирівняти тільки видатки, вложені для їх горожан, які попали в неволю та шкоди, пороблені цивільним горожанам неприятели насильствами, суперечними з міжнародним правом. Предложено російським правительством утворення окремого фонду на ті цілі могло би бути предметом міркувань що йно тоді, коли би інші держави ведучи війну протягом відповідного часу прилучили ся до мирових переговорів.

До 6) З поміж 4. союзних держав тільки Німеччина має колонії. Німецька делегація в тій справі заявляє ось що: Зворот забраних від час війни силою колоніальних областей в сущностю частю німецьких домагань, від яких Німеччина під ніякою умовою не може відступити. Так само домаганя Росії, щоб найшвидше уступлено з таких областей, об'єднаних неприємелем, відповідає німецьким домаганям.

Супроти характеру німецьких колоніальних областей, вважать ся, що виконаня права рішати про себе в формах, предложених російською делегацією повншо не є можливе до переведення. Обставина, що в німецьких колоніях їх мешканці мимо найбільших трудностей і мимо малих вглядів на усіх боротби в неприязнелім кількярстві перелажуючим стояли вірно при своїх німецьких приятелях, доказує про їх вриязаня і постанову, щоб серед всяких умов остати при Німеччині. Доказ той що до своєї поваги і ваги переважше значно віддалене волі дорогою голосованя.

Засади, предложені російською делегацією в звязку з наведеними що йно 6. точками, в применено до господарських оборотів стрічають ся з неомбмеженою згодою делегації союзних держав, які від давня вступали за виключенем всякого господарського насильства і які в привернено правильного господарського рузу, котрий числится би з інтересам всіх учасників, асбачують одну з найважнійших передумов початку і розвитку признаних відносин між державами, які тепер ведуть війну.

Невважуючи до тих заяв гр. Чернін опісля заявив: На основі тих розвинених тут засад ми готові уійти з переговори з нашими противниками. Щоб не гаяти непотрібно часу, союзники готові сейчас почати наради над тими подібними точками, яких опрацьоване буде не обхідне для російського правительства і для союзників.

У відповідь на те провідник російської делегації заявив, що та делегація з вдоволенем стверджує, що відповідь делегації Німеччини, Австро-Угорщини, Болгарії і Туреччини приняла основи загального демократичного мира без анексії. Вона признає величезне значіне сего поступу на дорозі до загального мира, але мусить запримітити, що та відповідь містить сущне обмеженє в точці 3. Далше російська делегація стверджує з вдоволенем заяву держав почвірного союзу в точці 5. про признаня засади „без контрбуцій“, однак застерігаєть ся що до відшкодованя за удержанє полоненю. Далше російська делегація заявляє, що приважає вагу до того, щоб приватні особи, які потерпіли наслідком воєнних ділань, були винагороджені з міжнародного фонду.

Російська делегація признає, що уступленє з німецьких колоній об'єднаних неприємелем відповідає принципам, нею признаним. Вона предкладає, щоб питання, чи принцип свободного виявленя волі населеня має бути примененим до колоній, встержено окремішні комісії.

Вкінці провідник російської делегації заявив, що мимо зазначених ріжниць в поглядях російська делегація думає, що повіщена у відповіді держав почвірного союзу заява про те, що вони не мають замисліть задержати терито-

ріальні добутки, уможливує початок безпроволочних мирових переговорів між воюючими державами. Супроти того російська делегація пропонує 10 днів перерву в переговорах, яка має зачатися нічю вечером, а має скінчитися 4. січня вечером, щоб народи, яких привительства доси не прилучили ся до ведення тут переговорів за загальний мир, могли пізнати установлені тут засади такого мира. По упляві сего протягу часу, переговори в кождім разі мусить ся далі вести.

Провідник гр. Чернін просив російську делегацію, аби ту свою відповідь вручила на письмі і запропонував, щоб негайно приступити до нарад над поодинокими точками, які на всякий случай мусять бути полагожені між російським правительством і правительством почвірного порозуміння.

Провідник російської делегації згодив ся на ту пропозицію і висказав готовість взяти ся сейчас до обговореня тих поодиноких точок, які також в разі загальних мирових переговорів мусили бути окремо розважені межі Росією і чотирма союзниками.

На внесенє державного секретаря Кільмана узвалено в цілі оминеня втрати часу і в огляду на вагу завданя, яке маєть ся сповнити, зачаті ті переговори вже завтра перед полуднем.

ВІДЕНЬ 26. грудня. (Ткб.) Згідно з заключеною вчера умовою вєли ся нині між делегаціями Австро-Угорщини й Німеччини й делегаціями Росії наради в справі привернення рузу межі тими державами. Наряди ті будуть далі ведені.

Донські козаки і Україна.

(Ф. К.) Відень, 25. грудня 1917.

На засіданє Укр. Ц. Ради 24. мин. м. при була делегація від Донських козаків, які часово були у Києві.

В імени сього відділу комендант 12-ої донської сотні, депутат Великого військового округу підєсул В. В. Пузанов, горячо витьє Раду з нагоди проголошеня Української Народної Републики. Представники козаків були присутні при оголошеню універсалу на Софійській площі й обстоюють ті принципи, які були виложені в Універсалі.

— Як сусіди, які живуть поруч себе, — сказав між ин. Пузанов, — ми подяємо руку Федеративній Українській Републиці. Ми зорганізували Південно Східний Союз, який змагає до тих самих цілей, що й ви. Централізм доказав сею невідповідністю. Настала пора, коли війні народи повинні самі управляти собою. Хай живе Україна на віки вічні на свободних федеративних основах!... Слава Україні й її провідникам!.. (Шумні оплески).

Оклик: Слава Дніпром!...
М. Грушевський дякує делегації за солідарність з основами Універсалу.

Вітак вложили Раді привіт члени першого

ешельону чорноморського морського курія ім. гетьмана Петра Сагайдачного.

— Курія, — заявив представник делегації Христинч, — віддав себе до розпорядимости Ради й буде її боронити всіма способами...

Українська фракція київської Ради роб. і жовн. депутатів ва Українську Центральну Раду й Генераль. Секретаріят України.

Відозва проти большевників.

(Ф. К.) Відень, 25. грудня 1917.

У „Київській Мислі“ з дня 24. н. ст. мин. м. читаємо:

З нагоди ославленого Приказу № 1-й Воєнно революційного комітету Українська фракція Рад робітничих і жовнірських депутатів випустила осью відозву:

„Товариші, жовніри і робітники! Українська об'єднана фракція Ради жовнірських і робітничих депутатів г. Києва виває вас звернути увагу на отсе:

„Тоді, як Українська Центральна Рада, борючя ся за інтереси працюючого люду, проголосила Українську Народну Републику й приступила до задоволеня домагань жовнірів, робітників і селян, виявивши на себе всю повноту влади, тоді саме так званій Воєнно революційний комітет видав приказ № 1-й, яким приписує всім військовим відділам г. Києва перевести вибори своїх командантів, а також домагаєть ся, щоб всі відділи всеціло йому підчинили ся. Сам приказом комітет дезорганізує приває на Україні найважшу воєнну власть в особі Військового Генерального Секретаряту. Подяємо тому до відома всіх товаришів жовнірів, що революційний комітет вибраний не всіма фракціями Ради жовнірських і робітничих депутатів. За вибором його голосувала тільки фракція большевників.

У склад революційного комітету входять тільки большевики. Інші фракції й партії не дали своїх представників до того комітету й авторитету його не признають. Тепер, коли на Україні є тверда революційна власть, сей комітет непотрібний. Знайте товариші, що при штабі округу в комісаріят зі 7-ми осіб, до якого входять представники всіх революційних організацій, яких признають усі соціалісти і без якого не видаєть ся ні один приказ. Штаб зреорганізовано. Контр-революціонерів, ворогів пролетаріату і селянства там нема. Тому отже виконуйте тільки прикази штабу й Військового Генерального Секретаряту, а на прикази „воєнно-революційного комітету“ дивіть ся як на дезорганізаторські вибрики. Ніяких приказів того комітету не слухайте!

Підписані: „Українська соціалістична фракція Ради жовнірських депутатів г. Києва“. „Українська соціалістична фракція Ради робітничих депутатів г. Києва“.

Надзвичайний Народний З'їзд.

Пополудневі наради першого дня зїзду розпочали ся поставленем і мотивованем політичних резолюцій. Іменем комісії поставили їх посол д-р Е в г е н Л е в и ц ь к и й, мотивуючи їх в близько односторонній промові, порушуючи всі важнійші моменти австро-угорської і німецької політики, о скільки стояли вони в звязку з українським питанням, та представляючи народне тло, серед якого знаходять ся нині українська справа. Сеї довшої промови д-ра Евгена Левицького слухали присутні з великим інтересом. Розпочала ся політична дискусія.

о. Александр Стефанович зі Львова обговорюючи наші внутрішні відносини висказує вдоволенє, що наша парламентарна репрезентація устрася ся цілковито від впливу посла Васильєва, котрий не був ніколи щирим українським політком, а пильнував чужих інтересів.

Директор Захар Скварко з Коломиї стверджує зміню в орієнтації наших політичних кругів, яку признає оправданою і конечною вказує на причини в австрійській і світовій політиці, що вплинули на реакцію нашого політичного курсу від гляданя опортя серед чужих нам кругів до політики чисто самостійницької, за якою нині стоять всі гетьмані України.

Посол Володимир Сімгалевич

витьє як дуже відрадне явище факт, що наша суспільність перестала манити себе надією на чие небудь поміч

Проф. Василь Білецький зі Львова згадуючи про масові вішаня наших невинних людин, про Талерсф і ціле пекло мук, що його пережив і переживає український народ в Австрії, вказує на історичну причину нинішнього нашого страшного положеня в Галичині, а се, що Австрія давно рішила ся віддати нас в „опіку“ Поляків і сеї всеї засадничої політики не змінила супроти нас і доси.

Посол д-р Льонгін Цегельський наважуючи до нинішних рефератів і дискусій бажає, щоб українська суспільність в Галичині в сию переломову історичну звилью не була розбита, але перевела як найсильнішу політичну організацію і відновила по повтах наш політичний організацій, що в наслідок війни розвалила ся або приспала свою роботу.

П. п. д-р Колєсса дає кілька фактичних пояснень і вапнів, домагаючи ся острійшої тактики супроти кабінету д-ра Зайдлера.
Секретар Народного Комітету д-р Степан Баран вказуючи на хвалі, які переживав

Викав рідв'яних датків на У. С. С.

(Кошець.)

Зложили в коронах і сотиках:

Громада Хриплин 50.—, о. Мудрий в Болнарівці 5.—, Уряд гром. в Підлісся 50.—, Стефан Качалуба, вахм. жандарм. і Петро Кацуляк вахм. жанд. 8.—, Антін Кульчицький в Родатич 10.—, В. Шафурко в Болеховець 1.—, о. Олу 10.—, Фрїй Гайовський в Полохова вел. 8-30, о. Миколай Левинський (збірка в Плавю і Бринівці) 50.—, Миколай Терлецький вл. дїбр в Стеблику 50.—, Панько Прицак в Опаки 10.—, Антін Дзидович в Ізидорівці 4.—, о. Павло Стукач в Смілянці 20.—, Уряд гром. в Новосїлці (збір-ка) 33.—, Любов Ших в Біглі 10.—, Гнат Гамалька 20.—, Лев Балицький і Ольга Шквірко в Коломні 15.—, Іван Гижга аг. „Двістра“ з Лося 9.—, Громада Яремче (збірка) 65-90, Уряд почт. Мости великі 2-82, о. Іван Титар в Ганьчовій 30.—, Антін Хлопецький у Відні 24.—, Укр. кат. церква в Сколім 23.—, о. Євген Данилів збірка А. Кузича в Березові вишнім 78.—, о. Н. Темницький (збірка в церкві в Устю зелєнім) 174.—, Ілько Хемич в Губич 6.—, Анастасій Ришка в Глинці 40.—, Громада Кавчий Кут 20.—, Славоко Явний в Вислочка 3.—, Громада Стари ска Скло 10.—, о. Стефан Кишик в Опаці 10.—, о. Йосиф Дубанович в Сратині 10.—, Уряд гр. Кропнячиде 62.—, о. Іван Срокевич в Ліскова тім 10.—.

НАДІСЛАНЕ.

Адвокат РАТЛЕР в Балгороді прий-ме зараз **рутиняного концепїанта**. — Услїва корисні. — Відносини апровізаційні ненайгірші. 526 2-3

ОГОЛОШЕННЯ.

„О Я“ крем до лиця і рук, вибілюючї і вибілюючї шкуру, ціна К 1-60 за штуку. Знаменитий крем до зубів, — ціна К 1-70.
Сольфурс некрїваний порошок до чищення зубів, ціна шкєту 30 сот, 498а 6-7
С. ФЕДЕР, Львів, вул Сикстука 7.

!! НА СВЯТА !!

Вже вийшли переписні листки „Червоної Катини“. — „Українське Сїчне Вїсько“ в карикатурах та колїрових малюнках. 18 карток в перес. 3 40 мор. — При абїрїях намонентах 20%, оушту. — Замовляти на адресу: М. Угрия-Бєагрішїай, Кїш У. С. С. Етарепротї 445. 225 3-5

Інструктора для ученик IV. кл. народн. і I. гімназ. прийму зараз або від II. пївроку. Услїва добрі. о. Гєля в Шляховїй п. Щавниця. 536 2-3

Молодий інтелїгентний (і „небрудкий“) надзїятель скаржовий, котрому за довге (?) кавалєрство як не менше „встєкле“ самокухарство і пр. і пр. аж надто вже навкучилося, глядає між інтелїгентними, гарними і „неверєдливими“ Українками досмертної ТОВАРИШКИ ЖИТЯ, панночки в вїші 18-25 лїт. Придане — хочби й невеличк: — „надобить ся“. Письмо з долученєм вого „зодобїа“ (фотогр.) просить слати (до 20. сїчня 1918) під „Зачоче нець 29“, пошє restante Ступєс „via Tarnów-Szczecin. 529 2-3

ПОЗІРІ Хто хоче без учителя научити ся по нїмецьки, пїлї вїяють собі сєчас українсько-нїмецький

САМОУЧОК

укладу О. СОЛТИСА (4-те добїльшенє виданє зі словар-цем). Цїна К 2.—, в почтєвою оплатєю К 2-50. — Вислїка лїше за готївку. Замовленє і гроші прошу прислїтати на адресу: А. ОКПИШ, Львів, вул. Кадєцька ч. 4.
Увага, Сей Сам: учок уложєний пїсля випробованого вже способу научаня! Важне для учителя удїляючїх початїк нїмецької мови, як також учєнядї і приготєвлючїх ся до устївх іспїтїв. 371А 18-25

Сїнікє без чайнї.
Збірка казок в англ. мовї.
Один в найлїпшїх творїв Оскара Уайльда, і книжка вид. „Нєва Культура“, вислїла сєчас оплатно на К 2-50 в гору:
А. Березовський, Львів, ул. Карпінського 19.
384Б 11-15

ПЕЧІ І КУХНІ КАФЛЕВІ
новї ставять, старї напращає, скоро і дешево.
МИХАИЛО ГАЛІБЕИ
Мейстер нафларський, Львів, Городецька 10. 390 23-7

Підписуйте удїли

одинокого українського коопєративного союзу для рїльничї торгєвлї і промислу, яким є **Краєвий Союз господ.-торгєвельних Спїлов** зарєвом торгєвельний синдикат
Т-ва „Сїльський Господар“ у Львовї, Зїморєвича 20.
Удїли від К. 50 в гору. — Прєспєкти на жаданї даром. VI. 10-20

АДРЕСА: Hauptkassa der Zentralbank der Ukrainischen Legion WIEN, VI, LEOPOLDPLATZ 20
ПРОСИМО НА СЮ АДРЕСУ СЛАТИ ЛИСТИ І ДАТКИ НА СТРЕЛЕЦЬКІ ЦІЛИ.

Мир їде, пїст минє, радїб старостїв прийматї?!
З панночки як голубки наляжуть перопїску із гарними інтелїгентними Українками. — Зголошєнє пїд: „Цєнєгїяма Трїяна“ до Адм. „Дїла“. 538 1-1

На подарунки святачї

порукаємо **Вєсєвїтню Бїблїотєку**
яка досїль видає: 522 4-10
№ 1/3 Ф. Шїллєра: Поезїї, вип. I і II. цїна К. 1-60.
№ 4/6 А. С. Пушкїна: Драматичнї твори, цїна К. 3.—.
№ 7/8 И. В. Гєтєго: Герман і Доротєє, поєма, цїна К. 1-60.
№ 9/10 М. Яцєвє: Далєкї штєхи, новєлї, цїна К. 2.—.
Замовляти: у **ІВАНА КАЛИНОВИЧА** в Борнєславї, або в Книгарнї „НАУК. ТОВ. Ім. ШЕВЧЕНКА“ у Львовї, Ринєк ч. 10.
— Пєрєто звичайнє 20 сот., поручєнє 60 сот. —

Вїдтїяти і пїслати на тепєрїшню адресу Українського Вїддїлу тов. „ЯКОР“: Львів, вул. Сикстука ч. 43 б.

Рїк основаня товариства Товариство обез **ЯКОР** печєнь житя і рєнт **Рїк основаня товариства 1858.**
Загальнє майно з кїнцєм 1916. 234 мїл. кор. **Вїдєнь і. Heher Markt 11. (Ankerhof)** Вплатчєвї обезпечєнї бїльшє як пїє мїлїярда кор.

офірус завдякї свєму довголїтєвому існуваню і великїй своїй мастковїй силї і нагоди VII. державної воєнної позички своїм члєнам і найширшим народним масам свої воєнно-позичковї обезпечєнїя **„НА ЯКОР“** зобязуючи ся вїдповїднє до висоти прємїї вручити обезпечєному пїз 12 аю 16 лїтах, а в разї його скоршї смертї сєчас його родинї умовленє обезпечєнє хочбї його смертї нєстудила на вїйнї, у дзєбзю або чєрєз самєвбїйствє.

Обезпечити ся мовнє при 12 лїтї, обезп. до 55 р. житя 6-лїтї — 50 а дїтї повїсше 8 лїт на 12 лїт, повїсше 8 лїт при рївночаснїм обезпечєнню їншого члєна родинї.	Бєз лїкарських оглядїв прїймаєть тепєр обезпечєнє на вїгь до 10.000 корєн повїсше 10.000 К трєба нїкє лїкарських оглядїв.	Прємїя від кождїх 1000 К обезпечєнє рїчно пїрївно 1/2 рїчно мїсячно При 12-лїтнїм обезпечєнню лїше 65 К 33-50, 17-20, 6— При 16 46 К 23-50, 12—, 4-10 в чєрєз потручєнє і корїсть обезпечєного в другїй роцї 9 К на дївнїиє в дєтїтїв (арт. 7, усл. об.) всєго 37 вгл. 37 К рїчно.	Найдєшевїше оєзпечєнє жийї! Найлїпшїй дарунок на ур-дїян, хрєстїян, їмєннїх, на виправу або вїно.	Нєма воєнного додатку! їт стємплєвих оплат!
--	--	---	---	---

При дїтєчїх обезпечєнїях вплатчєвї з кїнцєм рєчєнцї обезпечєнє в готївцї щє 100 К від кождїх 1000 К обезпечєнє.

ВНЕСОК на воєнно-позичковє обезпечєнє в 12- (16) лїтнїм рєчєнцєм *).

Не виповнювати! Прємїя: К _____	Не виповнювати! Грамота ч. _____	3. В яких ратах має бути прємїя сплачувана? Чи рїчних, пїрїрїчних, 1/2 рїчних, мїсячних?	В _____ ратах по К _____
Вїдповїсти на всї питаня чїтко і докладно.		4. В якїй службї вїд-ношенню до вїська оєтає обезпечєний?	
1. а) Ім'я і назвїско обезпечєної оєоби (Щє до жїнок також їх родовє назвїско), б) Пї вїанє? занатє? в) Датї уроджєнє: г) Мїсцє втємєнєнє (Точнє адреса)	а) _____ б) _____ в) уродж. в _____ днї г) Мїсцєвїсть _____ почта _____ Улиця _____	5. а) Чи якє тов, обезпечєчє вїдївнїло якє колї цїлковито або в частї внєсєнє на обезпечєнє, колї, дє і якє Товариство? б) Чи є в тов. Якор якє Ваше обезпечєнє бєз лїкарських оглядїв? 6. а) Чи обезпечєний в теп-р здоровїй? б) Чи терпїть або терпїв на яку нєбудь слабїсть або уложїньє яку, колї, як довго? в) Хто є домашнїм лїкарєм? 7. Кому має ся пїслати грамоту обезпечєнє?	а) _____ б) _____ в) _____

* Щоб товариство знало чи обезпечєний бажєє бїти обезпечєним чєрєз 12 чи чєрєз 16 лїт належить перєчєркнутї нєбажанє. Ім'я: _____ Назвїско: _____
днєя _____ 1917. Вплатчєно рївночасно чєрєз _____ К _____
оєоба, котрї самєстїєно нє мєжєть зобязувати ся, мусїть бїти внєсок пїдписанїй чєрєз їх правного заступнїка. Пїдпис обезпечєуючєго.